

Razne novosti iz inozemstva

Turčija kupila dve stare nemške vojne ladie

Nemški državni mornarični urad potrjuje vest, da je Nemčija prodala Turčiji dve po dvajset let stari vojni

povi in naboji, kateri se nahajajo na

Griza se pojavila med nemskimi vojaki.

Žalostno poročilo dohaja iz Monakovega na Bavarskem. Devetnajst

har. Brod je vihar preobrnil in devet fantov ter šest deklic je utonilo. Štiri šo rešili ribiči ter so bili pričajo grozne nesreče.

**Prememba prisega angleškega kralja
potrjena.**

London, 2. avg. Višja zbornica v
tukajšnjem parlamentu je sinoči po-
trdila premembo nekaterih točk kraljeve
prisege. Prememba sestoji samo
v izreku besed kralja o priliki krona-

nja ali prisage: "Jaz sem dober protestant."

PRINC TSEI-TAO DOMA.

strica.

Peking, 2. avg. — Vsled nenadnega prihoda strica mladega cesarja, princa Tanitao, je celo mesto vznemirjeno.

no. Prine poduzel je nedavno dalješe in potratno potovanje po Zjedinjenih državah in Evropi, ktero je hotel še bolj raztegniti, kar je pouzročilo ostró kritiko proti dinastiji. Zato je princ dobil nalog, da se takoj povrne v domovino, kar se je tudi zgodilo in secer

države, da prouče ameriške mornari-
čne razmere, da si ravno Kitajska ne
namerava za lepo vrsto let z brodo-

gradenjem pričeti.

Kardinal Gibbons zoper anfragetke

Kardinal Gibbons, ki se muudi sedel v New Yorku na običajnih letnih posvetnicah pri Mgr. James S. Drifftu, rektorju cerkve sv. Neže, se je danes o sufragetkah sledeče izrazil:

“Nikakor se ne strinjam z žensko volilno pravico. Te imajo dosti drugih koristnih točk za rešiti. Naj le

spodarijo in vladajo v njih domačem kuhinjskem kraljestvu, kamor splo

Poglavar Morotov vjet in umorjen.

Oddelek philippinskih konstablerjev je obkrožil tolpo Merotov blizu Bukidnona, vjel njih poglavarja Dat Appata in ga usmrtil. Konstablerji vjeli so tudi veliko njegovih zaveznikov. Ta druhal je dalj časa moril in natočila v okolici.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SARKER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
address of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
pol leta 1.50
letno za mesto New York . . . 4.00
pol leta za mesto New York . . 2.00
Evropa za leto 4.50
pol leta 2.50
četrt leta 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
venem nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
razširjajo.
Denar naj se blagovoli pošilja po —
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi priloži
bivalnico naznani, da hitreje najde-
mo naslednika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta na-
znanje:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Boj započenja.

Med mnogopolom poučljivih železnic
in socialno-demokratsko upravo me-
sta Milwaukee, Wis., započel je resen
boj.

V New Yorku na primer se nikdo
od mestne uprave ne briga za prav
resniški način plemenite gospoda
Belmonta in sodrugov, kot zastopni-
kov transportnega monopola. Ta mo-
nopol dela tu poljubno, trpa ljudi
kakor sardale v svojo vozovo, pri-
krajšuje v vseh dvomljivih slučajih
občinstvo v njegovih pravicah, ter se
v najgorjih slučajih sklicuje na so-
družne preke, kateri pa navadno izpa-
dajo njemu v prilogo.

Občinstvo samo pa ne ukrene nič
proti temu. Navajeno je na to, da
se tako postopa z njim, ter si ne zna
pomagati. Kajti o sestavi mestne
uprave iz ljudi socialne stranke, ali
vseh zastopnikov v mestno ali držav-
no zakonodajsko in izvršujočo upra-
vo, o tem to modro občinstvo niti ne
sanja. Zato se pa postopa z njim
ravno tako, kakor zasluži.

V Milwaukee je pa drugače. Go-
spod John J. Beggs, "podjetnik"
tamošnjih električnih i. dr. železnic,
želi nove koncesije za proširjenje
svojega področja. Toda socialno-
demokratska uprava mesta bode naj-
prej preiskala, ako je gospod Beggs
k temu postopu opravičen in tudi
potem se pod nobenimi okolišnimi ne
bode dobil kake nove svobodnice in
oprostilne listine, ako ne opravi ob-
sestne koncesije, ktera bi zadnjemu
uporabo poučljivih železnic izdatno
olajšala in porenila.

To bi bilo "mrim potom" izvr-
šeno. Socialno-demokratska mest-
na uprava pa je dala "slutiti", ko
je kakor se v socialno-demokratske
časopise navaja — tri, da
je bila želja svobodnice, t. j. opro-
stila "bistvena" železnici družbe, na
prav slabih nogah, ker ista očitno
nasprotuje ustavi. To se pravi po
bomazno, ako železnici družba ne
godi zahtevam socialno-demokra-
tske mestne uprave, tedaj bode go-
spod Beggs imel tak, in toliko boja,
kolikor si ga želi več in — še več!

To se pravi tudi, da bi pod okoli-
štinami mestna uprava prevzela po-
vest in kontrolo železnice, ter postila
družbo, da postavnim potom nastopi
tožbo.

Bilo kakor bilo. Dejstvo je, da je
samovoljnost in prečnost monopola
poučljivih železnic v Milwaukee za-
dela ob trdo zapreko, pri nas v New
Yorku pa ne.

Ako pomislimo, kakšen hrup je za-
gnalo skupno newyorški časopisje ob
tem, ko so uprave poučljivih železnic
občinstvu ckratile svobodo do pre-
ostalih listov, kar je dneve izdatke
pomagalo, katero so najbolj občutili
delavski krogi, ter da je ves ta hrup
bil brez uspeha, in sedaj, ko vidimo,
da občinstvo v Milwaukee v tej eni
točki — ne glede na druge daljše za-
hve — gotovo zmaga, potem nam
je popolnoma jasno, zakaj tamošnji
volile v vedno večjih številah stopajo
v vrste socialno-demokratske stran-
ke, dasiravno ta stranka do sedaj ka-
pitalističnega produktivnega sistema
še ni mogla odstraniti.

Socialno-demokratsko časopisje v
Milwaukee jako dobro opisuje glavni-
ce, s pomočjo ktere se napravljajo
železnice v Milwaukee, ter je pred-
očuje tudi v številkah. Naziv, kako
so razne kapitalistične družbe pri
pletni in ropanju občinstva s po-
močjo monopola poučljivih železnic

udeležene, zrcali se drastično na
slednjem stavku:

"Čelo tendence teh organizacij
moremo si najbolje predložiti, ako si
predstavimo — eno pijavko, ktera
i-či v drugi, večji pijavki, ktera pa zo-
pet pokriva druga, še večja pijavka,
in te zopet druga, toda še večja; a
vse te pijavke sesajo in pijejo skup-
no ter naenkrat."

Toda s tem "sesanjem" bode v
Milwaukee kmalo pri kraju.

Kdaj pa v New Yorku ali kje
drugje?

Stoletnica Stanka Vraza.

Dne 30. junija je minolo sto let,
odkar se je rodil Stanko Vraz.

Dve uri hoda od Ormoža, v smeri
proti Ptuj, leži med zelenimi griči
vse Cerovec. To je rojstni kraj Ja-
koba Frassa, poznejšega — Stanka
Vraza.

Romantični kraji Spodnje Štajerske
in lepe narodne pesmi so mu že v rni
mladosti vzbudile pesniški žilo.
Že v tretji gimnaziji je začel pesni-
kovati. Kdaj je dovil srednje šole,
je postal v Gradcu in tam študiral
filozofijo. Kakor dijak se je pridno
učil jezikov in tako se je naučil fran-
cosko, špansko, italijansko, angleško
in več ali manj vse slovanske je-
zike.

V tem času je živel v Gradcu tudi
Gaj, kterežga stoletnica se je lanko
leto slavnostno praznovala v mestu
Krapini — njegovem rojstnem kraju.
Gaja in Vraza je vezala ljubezen
do svojega naroda, kteri je nosil
težka bremena in ni užival niti naj-
manjših pravic. Iz te ljubezni se je
razvila ljubezen do vseh Slovanov. In
Ljudevit Gaj je hotel na široki pod-
lagi ilirstva osnuti edinsvo južnih
Slovanov in Stanko Vraz se je javil
kakor prvi "ilirec Štajerske". Od
leta 1833 do 1838 je večkrat potoval
na Hrasko, a leta 1838 je ostal v
Zagrebu za vedno, da bi tam deloval
kakor pesnik in književnik za ome-
njeno idejo.

Vraz je kakor dijak nabiral slo-
venske narodne pesmi, ki so oslikale
njegovo pesniško dušo, s svojo divno
barvo enostavnosti in miline njegovo
pesniško dušo, ki jo občinstvo najprej
je v njegovih "Djubilijah", ktere so
odsev vsega njegovega življenja. V
njih je ovekovečil svojo ljubezen do
ljubljene dekle in svoje satirane do-
movine. Iz te pesnitve se zreali nje-
gov tih, nežni in melanholični zna-
čaj.

Čprav rodom Slovenec, je postal
Stanko Vraz hrvatski pesnik in bor-
itelj za hrvatske narodne pravice,
a vendar ni pozabil svoje slovanske
domovine. To je opeval v mnogote-
vilnih, domoljubnih kritikah v se ome-
njemem pesmstvu "Djubilije" in
tudi v pesniškem ciklus: "Glas iz
dubrave žeravinske". V poslednjem
slavi krasoto svoje lepe domovine, po-
sebo na svojega rojstnega kraja.
Spisal je tudi zbirko sonetov, ki jih
naziva "Zvončelnice".

Stanko Vraz je bil tudi imeniten
satirik in epigramist. Navadno se je
pod satirične spise podpisaval: Ja-
kob Rečetar iz Cerne. Pa je znal
tudi dobro orešeti. Ni rešetal sa-
mo Madjare in mahdžarce, ampak o-
rešal je dostikrat tudi ves narod.
Zadnje je storil v pesmi: "Hrvatje
pred odprtim nebom."

Leta 1842 je osnoval Vraz s pomočjo
Jožeta Vukotinića iz Rakova revijo
"Kolo", ki ni zastajala niti za dru-
gimi slovanskimi, niti za ostalimi ev-
ropskimi revijami.

Leta 1840 je naš pesnik hudo obol-
el. Priladil se je bil na nekem pla-
su in ker se ni varoval, je nastal iz
tega tifus in potem vnetje pljuč. Ni-
koli več ni popolnoma okreval, a de-
lal je vseeno dalje v uredništvu "Ko-
la" in kakor tajnik "Matice ilir-
ske". Leta 1848 je šel na vseslovan-
ski kongres v Prago. Ker je bil čis-
lan po vsem slovanskem svetu, so ga
izvolili zbrati zastopniki tega shoda
podpredsednikom.

V letu 1851 je začel vidno hirati.
Postajal je od dne do dne slabši in
zatisnil je dne 24. majnika svoje oči
za vedno.

Vrazova zbrana dela je izdala Ma-
tica ilirska v petih zvezkih. V zad-
njem zvezku je pesnikov životopis, ki
ga je spisal profesor Franjo Petračić,
in pesnikova korespondenca. Nje-
gove zbrane pesmi pa je izdala "Ma-
tica" leta 1880, združene z životopi-
som in kritično oceno iz peresa izbo-
rega hrvatskega kritika profesorja
Franja Markovića.

Stanko Vraz ni slaven samo kakor
pesnik in književnik. Ne — Stanka
Vraza slavimo zato, ker je eden naj-
večjih Slovencev, ki je pa prežgal
Sotlo ter postal eden največjih Hra-
vatov — eden največjih prvoroit-
eljev za "ilirstvo" in južnoslovan-
skost. Bil je navdušen pristnik
panslavistične ideje in lahko rečemo:
popoln mož v vsakem smislu besede.
Velika Gajeva ideja "ilirstva"
(pod tem skupnim imenom je hotel

Gaj združiti Hrvate, Srbe in Sloven-
ce) je našla v Stanku Vrazu svojega
najboljšega, najagilnejšega in plemen-
itejšega zastopnika. Slovenec Vraz
je zastopil svojo narodnost ter postal
"ilirec". S tem svojim korakom se
je pokazal Vraz — najpoztvovalnej-
šim izmed vseh ilireev. Zastopil je
svojo narodnostno ime, da postane
ilirec — Jugoslovan. Bil je prvi Ju-
goslovan, ki je svoje Jugoslovanstvo
dokumentiral z dejanjem. Zato ga
slavi ves slovanski Jug. Slavijo ga
Slovenci, Hrvatje in Srbi. Slavijo
ga, ker je bil prvi pravi Jugoslovan.
Jugoslovan v besedi in delu.

Vraz je pri Hrvatih prvi realiziral
tip popolnega absolutnega književni-
ka — tip, kakoršne premorejo le na-
rodni velikih literarnih kulturni. Vraz
je bil napredni stilist, neodvisen kri-
tik, neustrašljiv satirik in dovršen
ilirski pesnik-idealist.

Vraz je bil osnoveatelj hrvatske
književne kritike. On je povzdignil
hrvatsko književnost, da je od
onega časa ne samo z duhom, ampak
tudi s svojimi deli kos skupne slo-
vanske književnosti.

Dela Stanka Vraza so nepozabna
za Jugoslovane in zato bode tudi slo-
velo njegovo ime,

Dokler slovanski rod
ima po zemlji hod!
(T. C. v "Edinosti")

DOPISI.

Indianapolis, Ind.

Spoštovani gospod urednik:

Pri nas je bil za Vaš cenjeni list
dolgi moli, kajpada? Kakor v New
Yorku, imeli smo tudi tukaj "pasje
dneve", in ker smo v dobi kislih ku-
mar, smo se nekaj časa tudi mi kislo
držali. Sedaj je pa zopet posijalo
solnce in upati je, da spet ne mrkne.
Zadnje nedeljo vršil se je v naši
cerkvi redek dogodek. Poročila sta
se namreč Anglež Mr. in Mrs. Saales.
Ženin je bil že preje katoličan; ne-
vost in njeno mater pa je ta dan naš
župnik krstil. Najprvo so šli vsi k
spovedi, pred sv. mašo vršila se je
poroka, med sv. mašo šli so pa vsi k
sv. obhajilu. Torej je prešla neve-
sta kar štiri sv. zakramente na en dan
ali naenkrat, njena mati in ženin pa
po tri.

Pripravila se pa še nekaj Angle-
žev, ki bodo pristopili v naši cerkvi
h katoliški veri. Vsa čast jim!
S pozdravom Naročnik lista.

Chicopee, Kansas.

Cenjeni gospod urednik:

Poročati hočem par vrstice o tukaj-
šnjem položaju, kar se tiče nas pre-
mogarjev.

Tukaj štrajkamo še neprestano od
1. aprila, kakor tudi v mnogih drugih
krajih. Toda vztrajali bomo še za-
naprej toliko časa, dokler se ne ugo-
di našim opravičenim zahtevam. Uni-
ja nas podpira gmotno, seveda po
svoji moči. Pri delavskih organizaci-
jah ni cele kupe denarja, kot si to do-
mišljajo nekteri, pač pa ga je dovolj
pri naših krvoselih, kterim je unija
v peti. Nesrametno je torej ro-
vati proti lastni uniji, kot to delajo
nekteri, saj za to dovolj skrbijo dru-
žbe.

Ako še omenim, da vlada huda
vročina in dolgotrajna suša po teh
krajih, naj za danes zadostuje.

Pozdravljam vse štrajkajoče premo-
garje, kakor tudi druge Slovence in
Slovence.

Tony Stupler.

Korotanske povesti.

Češki spisala Gabriela Preislová.

GOSPOD BARON.

(Dalje.)

"Kaj ne, da ste vi gospod baron
Stiften?" je izpregovorila deklica z
milim nasmehljajem, "in gotovo vam
je znano, zakaj prihajava?"

Obrnila se je k očetu in rekla:

"Papa, ker se z gospodom baronom
že poznata — bodi tako dober —"

"Moja hči", se je smejljaj pol-
kovnik, ki je razumel hčerino željo,
da bi ju predstavil drug drugemu, ali
da mu ni zdelo potrebno, — "moja
hči Nella je letela k vam, kakor da
ima krila; skoro jo nisem mogel do-
hajati! Zelo hvalečna vam bo, go-
spod baron!"

"Prosim, ne vem —" se je oglasil
Martin Oskar.

"Ah, ko bi vedeli", je govorila
mekho polkovnikova hčera, "kako
dragoocen spominek ste mi ohranili,
kako bi bila jaz jokala za njim! Po-
glejte" — slekla je svojo voleno ro-
kavico in opozorila zmedenega barona
na svoj drobni mali pretek s bliscem
se prstankom — "morda ste si ga pa
že ogledali? Ne bilo bi mi toliko na
tudi tri brizjante, kakor za ta spomi-
nek, ko me ste najljubši in je bil ta
črtan; dal ga ji je papa o saroki.
Ko sta se včeraj odpravljala v Veli-

kovec, je papa tako priganjal, da
sem v naglici lahko miselno vtaknila
prstan v listnico. In lahko bi me bi-
la doletela huda kazen za to, da slu-
čajno niste vi našel izgubljenih reči!
Najbrže se je zgodila ta nezgoda, ko
sem se zavijala v pled."

"Niti na misel mi ni prišlo, da vam
stori tako uslugo", je odgovoril
Martin Oskar in položil svoji nena-
vadno lepi roki na prsi, kjer mu je
burno tolklo srce. "Jaz se pogledal
nisem v listnico", je zagotavljal go-
spici.

"Moj Bog, še pogledali niste? —
Glej, papa —" je pravila gospica
resnobno očetu — "kaj takega stori
zopet le plemenitnik."

Predno se je nadejal tega Martin
Oskar, ga je prišla za roko s svojo
desnico in mu jo prijazno stisnila. —
"Ne morem vas dosti zahvaliti, go-
spod baron; toda kadarkoli vas bo-
dem videla, se bodem spominjala va-
šega dejanja."

"Moj Bog, gospica", je zajecel
Martin Oskar, ves zmeden, ko se ga
je dotaknila njena roka in ga je ona
pogledala s svetlimi očmi in upirala
pogled naravnost njemu v oči — "ka-
ka usluga pa je to? Vsakdo bi storil
tako kakor jaz, ako bi mu bil slučaj
to naklonil —"

"Ah, ne — gotovo ne!" mu je pre-
kinila besedo polkovnikova hči. "Na
svetu so slabi ljudje, kaj ne, papa?"
"Kajpada, kajpada so", je pritri-
jeval oče.

"Toda čujte, gospod baron", je
prosila z mehkim glasom gospica, —
"nekaj mi morate obljubiti za to, ker
sem prišla s takim veseljem sem!"
"Vse, kar zapoveste in kar bode v
moji moči", je odvrnil tiho, ali že
bolj samosvestno Martin Oskar.

"Vsa s kako malo južno vas mo-
ram pogostiti v zahvalo za vaš čin.
Vabim vas na čašo čaja, kteri pripra-
vim. Kaj ne, da to storite meni
na ljubo in pridete?" je končala
Nella svoje ljubko vabilo, docim si
je njen oče prižigal smodko za po-
vratno pot.

"Ker ste to zapovedala", je dejal
Martin Oskar z glasom znova se tre-
sočim in se klar — "pridem."

"Pa gotovo, d e mi besedo — be-
sede plemenitnika!"

Zopet ga je prišla za roko in on
je čutil, da se z njim nekaj godi...
kakor da si mu krasno sanjalo...
Saj ga še nihče ni pogledal tako sol-
nočno prijazno, nihče ni še govoril z
njim tako ljubezljivo in sladko...
Ali dražesni sen se je nakrat kon-
čal. Nella se je ozrla po psikih in
se jim približala ljubezljivo. "Moj
Bog, psiki, tako majčkani", je spre-
govorila baš tako sladko in zaupljivo,
kakor popreje postenemu baronu. —
"Glej, papa, vsi so jednako rjave bar-
ve, kakor moj pištovi "muf"; na
gobcu pa ima vsak belo liso. Take-
ga kužeka bi mi kupil, papa!"

Polkovnik je stopil k pasjici, po-
stavljen časno v sobi v kotu, pri-
pognil se in iztegnil palico do naj-
bližjega kužeka. Ko je Diana to vi-
dela, je poskočila brzo kakor strela
in glasno zalajala ter renčala še po-
tem, ko jo je baron že zapodil nazaj.
Polkovnik pa se je prestrašen umak-
nil, zadel ob stol in prevrgel z nje-
govo nogo steklenico baronovo, ki se je
razbila, po sobi pa se je razširil duh
žganja.

"Za Boga!" se je prestrašila go-
spica. — "Lij, pa neroden! papa!
Morda si naredil še celo kako škodo.
Kaj pa je bilo v tej steklenici?"

"Prosim, ni vredno besede — ni
besedice!" je hitel in se bledel in
čelo mu je pokrila hladna rosa.

"Ali je bila vaša ta steklenica, go-
spod baron?" je vprašala gospica.

Oče jo je pogledal pomenljivo. —
"Kako more biti mlada dama tako
radovedna?" je dejal z očitajotim
glasom.

Deklica je razumela, da nje vpraša-
nje ni bilo umestno; zardela je.

"Torej pridete — kaj ne, da pri-
dete, gospod baron?" Obrnila se je,
ko je bila že pri vratih.

"O, ne skrb! — gospod baron bode
gotovo držal besedo", je odgovoril
dosti hladno polkovnik.

Martin Oskar je spoznal, da se je
odpravljata od tod, in v zadnjem hi-
pu mu je prišla na misel vljudna
dvorljivost; vedel pa je, da ne bode
uslišana.

"Popolnoma sem pozabil. Prosim,
izvohtite za trenotek v mojo sobo, da
si sem se še le včeraj preselil iz svo-
jega poletnega gnezda."

"Ne, hvala lepa, ni nama več mo-
goče", je ugovarjal polkovnik. "Tre-
ba se nama je vrniti. Nella — siro-
ta — sedaj mora sama gospodinjiti."

je sedaj napolnila s studom in žalos-
jo — kar razjokal bi se bil — dahi je
preslišal zaradi tega že toliko raznih
pridigarških vzdihov in tožb.

V samostanu se je že pozabila vsa
hvaležnost — vsaj polkovnik se ni več
spominjal — ktero so bili dolžni po-
štenemu najdniku, ko se je šele Mar-
tin Oskar odpravil tja, živo se spomi-
njalje vsake besede Nelline, kakor bi
se bilo zgodilo vse stoprav včeraj. V
resnici pa je minilo od tega časa že
celih dvajset tednov. Martin Oskar
je bil prepričan, da se mora dolgo
pripravljati za obisk v samostanu, da
bi zagladil slabi vtis, kteri je brez-
dvomno napravil onega dne v lovčevi
hiši na ljubezljivo čamo. Od glave
do pete je bilo treba nove obleke —
treba je bilo tudi novega boljšeža živ-
ljenja. In koncem meseca suša se je
namenil nekega prijaznega dne za po-
set; kajti polkovnika vsa zimo ni bi-
lo doma; kmalo po božičnih prazni-
kih se je bil odpeljal s hčerjo v glav-
no mesto.

Kmetje in otroci, ki so si ogledo-
vali polje, ogrevajoče se od mirnih
solčnih žarkov, so se začudeno ozi-
rali za baronom in ga skoro niso spo-
znali. V novi temni obleki in s tr-
dim črnim klobukom se jim je zd-
el vitkejši in ves drugačen; brada je bi-
la krajša, pristrujena; glava je bila
manjša, ker si je lasse lepo počesal,
obraz pa ožji, bledejši. Zaradi nove
obleke, ktero je plačeval v mesečnih
obrokih, se je Martin Oskar vztrajno
vzdrževal zganja cele štiri mesece, in
ker si je tudi živeč pritrigoval, je
malo shujšal. Zato ga pa že nena-
vadno dolgo ni napadla božjast in je
bil krepkejšega in svežejšega duha
nego drugikat.

Dva mlada psa, Lord in Hektor,
sta ga spremljala. Martin Oskar ju
je skrbno vzgajal in si mislil zraven:
če so bili tedaj psiki polkovnikovi
hčeri tako všeč, da bi bila rada imela
jednega, si ga gotovo sedaj izbere;
druga pa bode imel sam za veselje.
Veseli se je, kako bode razlagal raz-
lična njuna značaja in nadarjenost.
Koprnel je, da bode zopet slišal sla-
dko govorečo dekletovo; veselil se je
obljubljenega časa čaja in prigrizka, ki
ga pripravi ona sama... Nikoli še ni
pričakoval ničesar tako nestrpnost...
"Čakajta, mladiča", je dejal tiho
svojima spremljevalcema, ktera sta se
zvedavo ozirala ga vrbe, v jedni vrsti
stojeece pred samostanom, na kterih
so se blesteli popki srebrnih "mu-
cikov" — "še nekaj krasnejšega bode-
mo videli."

Brez tesnobe, svest si svoje večje
notranje veljave, nego jo je imel po-
prej, in čednejše znanosti, je vsop-
il popoldan Martin Oskar na pro-
storno dvorišče, kjer je popravljalo
nekaj hlapecv pluga in brane, ki so
ležali tu polomljeni od lanskega leta.
Poklical je jednega, da bi mu podrl
psa, zvedel veselo naznanilo, da sta
polkovnik in Nella doma, in se dal
oglasiti po stari gospodinjici.

Polkovnik je prišel baš po stopni-
cah dol s pipo in z velikim vrtnar-
skim nožem v roki. V prvem hipu je
pogledal nepričakovano gоста ves
presenečen, toda ko se je baron po-
klonil in opravičil, se je vendar spom-
nil: "Aha, že vem — da, da — Nella
vas je takrat povabila zaradi tistega
najdnja... Bečka", je poklical mi-
nogredčo hišnico, "pelji gospoda ba-
rona gori in reci Nelli, da se je oga-
sil gost, ki ga je vabila. Jaz imam
na vrstu nekaj dela", je dejal mirno
kakor da se hoče s tem opravičiti, in
odšel.

Martina Oskarja ni nič osupnila
brezbržnost polkovnikova, kajti bilo
mu je še ljube, da je odšel in da
bosta sama z Nello; saj se je tega
trenotka veselil že dvajset tednov.
Sploh pa je bil navajen takim vspre-
jemom že od svojih mladih nog.

Hišina ga je peljala v prijetno o-
pravljaj salon. Nenavaden prostor
je bil to zanj in posvečen se mu je
zdel. Pritajeno dihaajo se je ozrl na
bele, prozorne zavese, na rudeče ob-
šito mehko hišno opravo in na krat-
ke svetle klavir. Na mizi je stala
svilena košarica s posetnicami in dve
lepi spomniški knjigi. Ob steni je
stalo na pozlačenem podstavcu veliko
zrcalo, nasproti je bila omarica, na
kteri je bilo neštevilno cvetlic, ki so
se zrealile v zrcalu, o kterih pa baron
še slutil ni, da so umetne. Na mali
mizici, lepo uredljani, je bil naučen
slovar, slikana pihljaca; mnogo vaz,
medaljonov in raznovrstnih podob je
prenapolnjevalo sobico — ali baronu
Martinu Oskarju se še nikjer ni zdelo
tako lepo...

Spomnil se je sobe stare Francozi-
nje, kteri so ga sorodniki dali vzga-
jati. Ta je imela vso hišno opravo
pregnjeno z debelim platnom; klavir,
postelje, okna, tla, kadar jih je omi-
la, — vse to je bilo pregnjeno s plat-
nom. Njegova vzgojiteljica, upokoje-
na guvernantka, je veliko čitala in
mnogo dopisovala; zato pa je vedno
pošiljala svojega varovanca na spre-
hod in na vselej pripravljen, naj bi
po samotnih poteh, da bi jimje nevi-
dela, če bi ga slučajno napadla bo-
žjast. Ko pa se je vračal ves utrujen,

slovensko katoliško

podp. društvo

sveteBarbare

Za Združene države Severne Amerike.
Sedež: Forest City, Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

ODBOJENIKI:
Predsednik: ALOJZIJ ZAVERL P. O. Box 685, Forest City, Pa.
Podpredsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 51, Mineral, Kana.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: ANTON OSTIR, 1134 E. 60th Street, Cleveland, Ohio.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:
MARTIN GERČMAN, predsednik, Box 683, Forest City, Pa.
KAROL ZALAR, I. nadzornik, P. O. Box 547, Forest City, Pa.
JOS. BUCENELI, starejši, II. nadzornik, Bx 591, Forest City, Pa.
FRANK ŠUNK, III. nadzornik, 60 Mill Street Luzerne, Pa.

FOROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:
PAVEL OBREGAR, predsednik porotnega odbora, Weir, Kana.
JOS PETERNEL, I. porotnik, P. O. Box 95, Willock, Pa.
IVAN TORNIC, II. porotnik, P. O. Box 522, Forest City, Pa.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku: IVAN TELBAN, P. O. 7,
Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

Pozor slovenski farmerji!

Vsled občne zahteve, naročili smo tudi letos večje število
pravih domačih

</

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJKE, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, pred. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIČAR, nadzornik, Bx 511 Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAYDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primo, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

E. T. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so pljudno prosi poštijati
Bogar naravnost na blagajnika in nikomur drugem, vse druge dopise pa
na glavnega tajnika.

V sledečih da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali
sploh kjersibodi v poročilih glavnega tajnika kake pomanjklivosti, naj se
to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društvene glasile je "GLAS NARODA"

Zmaj iz Bosne.

Povest iz novejšje bosanske zgodovine.

(Dalje.)

Morali paša je govoril tako sladko, tako prostodušno, da je res Ali Vidaić verjel povsem njegovim besedam. Kadar se obetajo časti in koristi, dajo se prevariti ljudje, ki niso lakomni po njih, ali kaj se le človek, ki ima težnje po njih. Takšen človek je bil Ali Vidaić. Čuvši, kaj je rekel vezir, bil je ves presenečen in v radostni zmešnjavi prijel je za rob vezirjeve sukanje in ga poljubil.

"Hvala ti, svetli gospodar!" zamrmra Ali-paša. "Vem, kako lahko me povzdigne tvoja moč." "To bode moja prva skrb, kakor hitro pridem domu. Do takrat nekoliko potrpi. Ne bode ti treba dolgo čakati." Po teh besedah se razideta. Ko je Ali Vidaić že bil zunaj, nasmee se hudobno zviti Osman in reče: "Dobro, da je tako lahkovaren ta bosanski pes. Uverjen sem, da se bode ulovil v zanjko, ktero sem mu tako lepo nastavljal."

Ali-paša pa obstoji v odprti veži. Silno je razburjen. "Ti bodeš se bosanski vezir!" zveni mu neprestano po ušesih. Nasloni se ob stebel v veži in prekriža roke čez prsi. Na vzhodu se je nad hribi dvigal mesec in farobno razsvetljeval vso okolico. Šum dežne Drine je udarjal na Alijevo uho, a hladen jesenski vetrič mu je piljal po vročem licu. Prirodni čari mlademu paši še bolj razburijo živo domišljijo. "Da, vezir bodeš postal!" govori samemu sebi. "Po čem človek želi, lahko tudi doseže. Če je ubogi dobrinski govedar postal srbski knez čemu ne bi mogel postati bosanski vezir jaz, ki sem potomce slavnega rodu, dedni beg zvonjski, paša velikega pašalika?" Enake misli in čustva so polnila Ali-paši glavo in srce, ne daje mu mira. V veliki razburjenosti, v sladkih sanjah pada se naposled v svojo sobo in leže k počitku.

Zjutraj, ko je bilo solnce že na nebu, kronejo dalje Ali-pašini gosti. Gospodar, ki je imel na sebi praznično obleko in se je ves svetil v srebru in zlatu, zajaha svojega čilga konja, da spremi nekaj časa deželnega poglavarja, bosanskega vezirja. Dosevši v mesto pod gradom najdejo ulice polne z ljudstvom, katero se je zbralo, da vidi mezelnega poglavarja in namestnika sultanovega. S prijazenimi pogledi se ozira vezir po množici, izmed ktere se mu nekateri globoko klanjajo, a drugi v znamenje velikega spoštovanja padajo na obraz. Odličnejši pristopajo z upognjeno glavo in poljubujejo rob vezirjeve suknje. Spremiš Morali-pašo še izvan mesta, poslovi se Ali Vidaić na najljubeznivejši način od njega in njegovih spremljevalcev in se v hudem diru vrne nazaj v grad. Mahmud-aga je imel po Ali Vidaićevem nalogu spremiš vezirja do Drine. Na razstanku reče vezir Mahmud-agi: "Drži se dobro, kadar prideš, take prilike so redke!" Tudi Memić-aga in Gjul-aga mu rečeta enako, a on pa obljubi, da se bo pravilno ravnal. Bilo je očitno, da je se ta četvorica pogovorila o nečem.

Od tega časa so tekli Ali-Vidaić dnevi začetkom mirno, zatem pa v nestrpnem pričakovanju. Čemu mu je rekel vezir: potrpi in počakaj, ne bo trajalo dolgo! a mirila sta že dva meseca in vendar še nima željno pričati.

Morali paša je govoril tako sladko, tako prostodušno, da je res Ali Vidaić verjel povsem njegovim besedam. Kadar se obetajo časti in koristi, dajo se prevariti ljudje, ki niso lakomni po njih, ali kaj se le človek, ki ima težnje po njih. Takšen človek je bil Ali Vidaić. Čuvši, kaj je rekel vezir, bil je ves presenečen in v radostni zmešnjavi prijel je za rob vezirjeve sukanje in ga poljubil.

"Hvala ti, svetli gospodar!" zamrmra Ali-paša. "Vem, kako lahko me povzdigne tvoja moč." "To bode moja prva skrb, kakor hitro pridem domu. Do takrat nekoliko potrpi. Ne bode ti treba dolgo čakati." Po teh besedah se razideta. Ko je Ali Vidaić že bil zunaj, nasmee se hudobno zviti Osman in reče: "Dobro, da je tako lahkovaren ta bosanski pes. Uverjen sem, da se bode ulovil v zanjko, ktero sem mu tako lepo nastavljal."

Ali-paša pa obstoji v odprti veži. Silno je razburjen. "Ti bodeš se bosanski vezir!" zveni mu neprestano po ušesih. Nasloni se ob stebel v veži in prekriža roke čez prsi. Na vzhodu se je nad hribi dvigal mesec in farobno razsvetljeval vso okolico. Šum dežne Drine je udarjal na Alijevo uho, a hladen jesenski vetrič mu je piljal po vročem licu. Prirodni čari mlademu paši še bolj razburijo živo domišljijo. "Da, vezir bodeš postal!" govori samemu sebi. "Po čem človek želi, lahko tudi doseže. Če je ubogi dobrinski govedar postal srbski knez čemu ne bi mogel postati bosanski vezir jaz, ki sem potomce slavnega rodu, dedni beg zvonjski, paša velikega pašalika?" Enake misli in čustva so polnila Ali-paši glavo in srce, ne daje mu mira. V veliki razburjenosti, v sladkih sanjah pada se naposled v svojo sobo in leže k počitku.

"Kdaj numeravaš iti v Srebrenico, gospod?"

"Zdaj to zimo še ne grem. Gotovo je tudi tebi po volji, ako se preselimo še le spomladi."

"Meni je seveda po volji; pozlmi potovati je nadležno."

In pri tem je tudi ostalo, da bode Ali Vidaić še le spomladi odinrti proti Srebrenici in prevzel v svojo oblast ondotni pašalik.

Begi in kapitani bosanski niso malo presenečeni, ko izvedo, da je Ali Vidaić postal dedni paša srebreniški. Prijatelji sultanovi so se radovali temu, ker so bili uverjeni, da je sultan na ta način za se pridobil močnega nasprotnika; uporniki pa, med katere se je do zdajnega časa štel Vidaić, preklinjali so ga kot odpadnika in izdajalec, ki je za sultanovo darilo izdal svoje brate in prijatelje, samo da ngodi svoji pohlepnosti po bogastvu in časti. Pa med sultanovimi pristasi je bil vendar eden, kateri je o paši Vidaiću sodil ravno tako, kakor nasprotniki sultana Mahmuda. Ta človek je bil kapitan iz Gradačca, Hussein-beg, ljubimec Marin.

Nastala je huda zima. Globok sneg je pokrival zemljo in čuval ozimino, dokler se ta spomladi ne vzbudi z okrepljeno močjo. Kakor hitro je skopnel sneg in so pomladanski vetrovi osušili zemljo, napiše Ali-paša pismo Memić-agi srebreniškem, v katerem mu naznani, da bode čez mesec dni dospel v Srebrenico in vzel v svojo oblast pašalik, katerega mu je podelil sultan. Sel, kateri je ponesel imenovano pismo Memiću, prinese kmalo tudi odgovor. Ali-paša je ves začuden, ko prečita prti, pa odločni odgovor Memićev: "Dobraj sem jaz zapovedoval v Srebrenici, a ker nisem odvržen, hočem zapovedovati še naprej. Gospodarja nočem imeti nad seboj, ali če misliš, da ti cesarski ferman daje boljše pravico od moje, tedaj le pridi!" Tak kratek odgovor ni bil v takratnih časih nič novega. Sultanova in vezirjeva moč se bili tako slabi, da je vsak storil, kar je hotel. Kapitani in begi bosanski imeli so premnogokrat med seboj cele rodbinske vojske, a vezir je moral mirno gledati krvave borbe, ker ni imel toliko moči, da bi se vmešal v razpor in naredil red in mir. Memić-aga je bil že od nekdaj verni pristasa sultana Mahmuda in prijatelj njegovih vezirjev v Bosni in nikdo bi se ne bil nadjal od njega, da noče kot pašo priznati onega, katerega je imenoval sultan, in vendar je bilo tako!

"Treba je opasati sabljo!" reče Ali-paša po kratkem premisleku. Brž razpošlje po mestu in njegovi okolici svoje može, kateri pozovejo junake z zastavi svojega gospoda in v boj proti sovražniku. V treh dneh je nabral okoli tisoč krepih junakov, ki so se bili prostovoljno odzvali Ali-pašinem pozivu. Ali sam je bil že tudi povsem pripravljen na odhod. Svojemu bratrancu Mahmud-agi izroči dete in ženo v varstvo, prosi ga, naj pazi na nju, kakor na svoje oko. Ali se brz poda v orožnico, pripaše si bridko sabljo, s katero so se bili bojevali že njegovi dedje, zatakuje v široki pas dva krasna samokresa in s srebrom okovani handžar ter stopi tako obožen v Marino sobo.

"Ostani z Bogom! Čuvaj mi dete in sebe! Za vajino varstvo bode skrbel Mahmud!" To reki objame ženo in jo poljubi na čelo, potem pristopi k sinčeku, vzdigne ga z močnimi rokama k sebi in ga poljubi s strastnim poljubom. Nato se naglo obrne in odide ginjen iz sobe.

"Pazi na sebe, gospodar!" zakliče Mara za njim in dve solzi potočite se ji po licu. Sama ne ve prav, čemu ji je tako težko pri srečanju, čemu toči solze. Ali jo boli, ker ne more ljubiti svojega sopraga, ki vendar tako iskreno ljubi njo in njeno dete? Ali se ji toži vsled misli, čemu ni Hussein oni, ki jemlje slovo, objemlje njo in njeno dete? "Oh, kako bi bila srečna z njim!" pride ji na misel, "kako bi tak razstaneč ugajal mojemu sreču, ker bi lahko zajakala na njegovih prsih in slušala iz njegovih ust mile tolažilne besede, najslajši ljubavni govor!"

(Dalje prihoda.)

KRETANJE PARNIKOV.

ST. LOUIS
odpluje 6. avgusta v Southampton.
VADERLAND
odpluje 6. avgusta v Antwerpen.
BALIC
odpluje 6. avgusta v Liverpool.
RUSSIA
odpluje 6. avgusta v Rotterdam.
ROTTERDAM
odpluje 9. avgusta v Rotterdam.
KAISER WILHELM DER GROSSE
odpluje 9. avgusta v Bremen.
PRESIDENT LINCOLN
odpluje 10. avgusta v Hamburg.
OCEANIC
odpluje 10. avgusta v Southampton.
LA BRETAGNE
odpluje 11. avgusta v Havre.
AMERIKA
odpluje 13. avgusta v Hamburg.

Ali hočete dobiti nekaj pojma O ANGLEŠČINI

AMERIŠKI PISAVI?

Pišite na nas. Poučujemo že dve leti potom dopisovanja angleščino in lepopisje. Pojasnila popolnoma zastoj. Pišite še danes!
Slovenska korespondenčna šola,
6119 St. Clair Ave. (Special Box 10)
Cleveland, Ohio.

NAZNANILLO.

Slovensko katoliško podporno društvo SV. JOZEFA št. 12 J. S. K. J. za Pittsburg, Alagheny, Pa., in okolico ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvenikom se naznanja, da bi se istih v polnem številu udeleževali ter redno donašali svoje mesečne pripevke. Nekteri udje, ki se radi oddaljenosti ali dela ne morejo sej udeležiti, naj svojo mesečnino na nektere iza izvršujočih uradnikov pod spodaj navedenim naslovom dopiljajo.

Uradniki za leto 1910 so sledeči:
Predsednik: Vincene Volk, 28 Tell St., Allegheny.

Podpredsednik: Dominik Strniša, 4 Rükenbach St., Allegheny.

I. tajnik: Josip Muška, 1120 Spring Garden Ave., Allegheny.

II. tajnik: Nik. Povše, 34 Garden St., Troy Hill, Allegheny.

Blagajnik: Fran Straus, 27 High St., Allegheny.

Zastopnik: Ferdinand Volk, 122 42nd St., Pittsburg.

Zastavonoša: Frank Golob, Celladine St. bet. 54—55th 10th North Pittsburg, Pa.

Odbor:

Ivan Simončič, 710 Madison Ave., Allegheny.

Alojzij Butkovič, 5414 Berlin Alley, Pittsburg.

Fran Kresse, 5106 Natrona Alley, Pittsburg.

Anton Lokar, 25 Troy Hill Road, Allegheny, Pa.

Jakob Laurich, 5137 Dauplin St., E. E. Pittsburg, Pa.

Fran Hrovat II., 5118 Natrona Alley, Pittsburg.

POZOR rojakil!
Kdor kupuje oro ali druge stvari, a si nje po lepo ali kani slovenski cent. Če ne se ne nika, ostane se ne blaga. Mi pošljamo bodična in nevelatna darila direktno v stari kraj in izročimo za sprejem. Pišite danes po cent.

BERGANCE, WIDETICH & CO.,
1623 Arapahoe St., Denver, Colorado

PRVA slovenska trgovina

z obleko, čevlji, klobuki in majnarskim opravami je:

John Košir,
Rock Spring, Wyo.

V zalogi imam največjo izbero krasnih oblek za krste in sicer vsake cene. Vzemam mero za fine, krasne obleke, ki so vse garantirane. En sam poskus vas bode prepričal o dobrem izdelku.

Pri meni dobite vsake vrste čevljev bodisi nedeljskih kakor tudi majnarskih. V zalogi imam tudi vse priprave za majno, lampice, kape, lopate in dr. Velika izbira spodnjega perila in drugih potrebščin, ter modernih klobukov prav po nizki ceni.

Za obilen obisk se priporoča:

John Košir,
Rock Springs, Wyoming.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York v stari kraj ali pa iz starega kraja, naj obišče
PEVO SLOVENSKO - HRVATSKO
GOSTILNO S PRENOČIŠČEM
August Bach,
137 Washington St., New York City,
kjer bode dobro postrežen in na razpolago so vedne čiste sobe za prenočenje. Dobra domača hrana.

Resnica je!

Kdorkoli Slovencev je pošiljal

denarje v staro domovino

se je prepričal, da so ti točno in vestno tja dospeli v 11.-13. dneh.

Kdorkoli Slovencev se je obrnil na tvrdko

Frank Sakser Co.

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.,

ali na njeno podružnico

6104 St. Clair Ave. N. E., Cleveland, O.,

da je bil vedno dobro postrežen in za svoje novce dobil tudi,

kar mu je šlo.

Rojakom v Minnesoti in Wisconsinu na znanje.

Naj stalni in rojakom v Ameriki deloma dobro poznani potnik in zastopnik naših listov,

MR. JANKO FLESAU

se mudi v Minn. in Wis., kjer bode rojake obiskal. — Kakor v prejšnjih letih, tako je tudi sedaj pooblaščen nabirati naročnino za lista "Glas Naroda" in "Hrvatki Svijet". Uverjeni smo, da ga bodo rojaki radi sprejeli in da mu bodo ili ravno tako na roko, kakor v prejšnjih letih. Onim pa, ktere obišče morda v prvič, ga kar najtopleje priporočamo.

Upravišтво "Glasa Naroda".

Za vsebino tujih oglasov ni odgovorne ni upravišтво ni uredništvo.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštnih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND
18,694 ton

KROONLAND
12,185 ton

FINLAND
12,185 ton

VADERLAND
12,018 ton

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko, in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrova. Treči razred obstoji iz malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za na lajne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway
NEW YORK
84 State Street,
BOSTON, MASS.
709 2nd Ave.,
SEATTLE, WASH.
1319 Walnut Street,
PHILADELPHIA, PA.

1306 "F" Street, N. W.,
WASHINGTON, D. C.
219 St. Charles Street,
NEW ORLEANS, LA.
90-96 Dearborn Street,
CHICAGO, ILL.
900 Locust Street,
ST. LOUIS, MO.

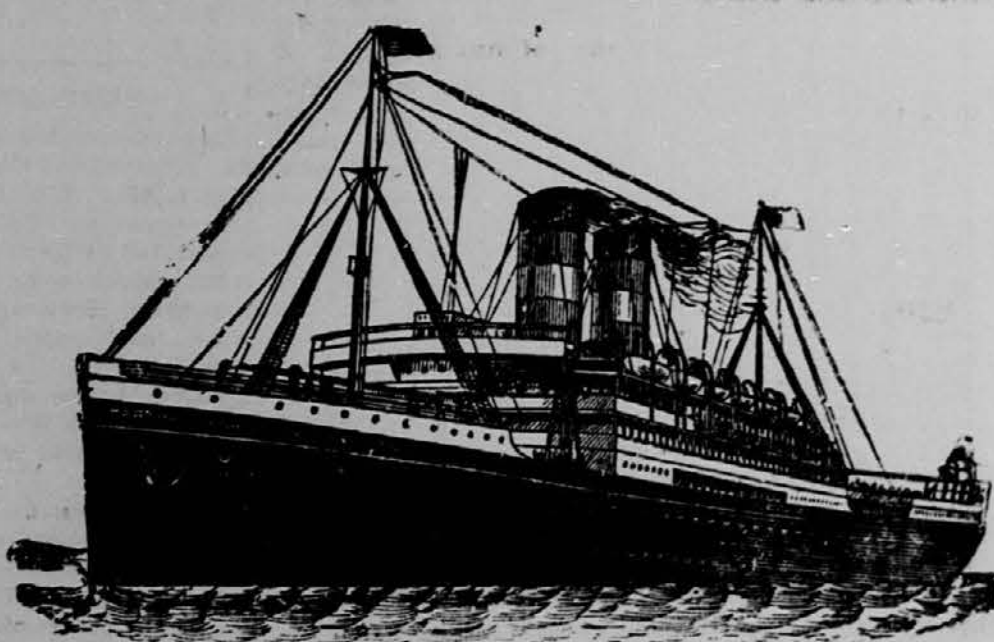
205 McDermot Ave.,
WINNIPEG, MAN.
319 Geary Street,
SAN FRANCISCO, CAL.
121 So. 3rd Street,
MINNEAPOLIS, MINN.
31 Hospital Street,
MONTREAL, QUE.

SLOVENCI IN SLOVENKE, NA-ROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENJEJŠI SLOVENSKE DNEVNIK!

Avstro - Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich]

Najpripravljenša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so do:

TRSTA	35.00
LJUBLJANA	35.60
REKE	35.00
ZAGREBA	36.20
KARLOVCA	36.25

II. RAZRED do.

TRSTA ali REKE 35.00 do 35.00

PHELPS BROS. & CO., Gen. Agents, 2 Washington St., New York